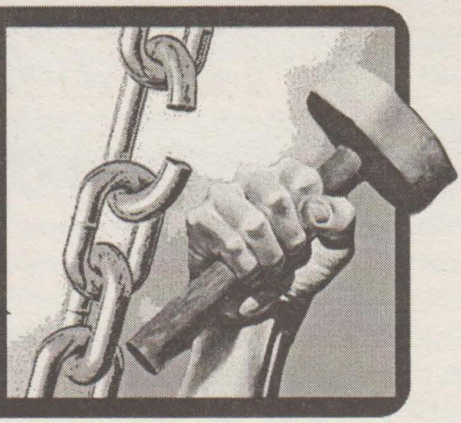
19

İşçi Bülteni Özel Sayı 309
Mayıs 2008

Topkapı İşçi Bülteni

İşçi sınıfının şanlı 15-16 Haziran direnişi 38. yılında!

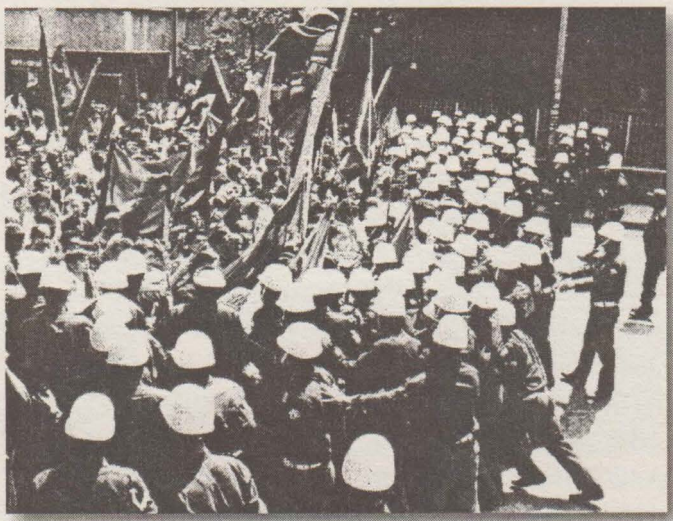
15–16 Haziran direnişi yolumuza ışık tutuyor!

Türkiye'de işçi sınıfının mücadele tarihine altın harflerle yazılan şanlı 15-16 Haziran 1970 Direnişi'nin üzerinden 38 yıl geçti. Fakat bu büyük işçi direnişi hala da işçi ve emekçilere yol göstermeye devam ediyor.

Çünkü, **15-16 Haziran Direnişi**, İzmit'ten Topkapı'ya kadar uzanan bir hatta fabrikalardan çıkarak yolları kapatıp meydanlara akan işçi sınıfının gücünü gösterdiği bir direniş olmuştur.

Çünkü, **15-16 Haziran Direnişi** işçilerin haklarını dövüşerek nasıl da söke söke kazanabileceğini göstermiştir.

Çünkü, **15-16 Haziran Direnişi** işçi sınıfının sadece bazı haklarla yetinmemesi, mücadelesini iktidar için mücadeleye dönüştürmesi gerektiğini göstermiştir.

Fabrikalardan çıkıp barikatları yıkarak alanlarda birleştiler!

İşçi ve emekçilerin kölelik düzenine karşı artan tepkisi ve mücadelesi, 1967'de bazı sendikaların Türk-İş'ten ayrılıp DİSK'i kurmasıyla sonuçlanmıştı. Çünkü Türk-İş, sınıf hareketi önünde en büyük engel haline gelmişti. İşçi sınıfı içindeki, patronların işbirlikçilerine karşı tabanda gitgide artan arayış ve ayrışmanın ifadesi olarak DİSK ortaya çıkmıştır. İhanet şebekesinden kopan örgütlü sınıfın gücünden korkan sermaye sınıfı

Etkinlik:
15-16 Haziran Direnişi'ni selamlıyoruz!

Program: Sinevizyon / Şiir / Müzik / Söyleşi

Tarih: 14 Haziran 2008
Cumartesi Saat: 14.30

ve devleti, DİSK'i kapatmakla yeni kölelik yasalarını teker teker geçirmeyi ve yükselen sınıf hareketinin önünü kesmeyi hedefliyordu.

Bunun için 1970'in başında harekete geçen sermaye hükümeti saldırının yasal düzenlemesini (kılıfını) yaptı. Geçirilmek istenen yasayla DİSK devre dışı bırakılacak, DİSK'e bağlı sendikalar dağıtılacak ve Türk-İş tek yetkili konfederasyon olarak varlığını sürdürecekti. Bu yasa tasarısını ilk olarak alkışlayan hain Türk-İş bürokratları oldular. Yasa tasarısını hararetle destekleyerek, meydanın kendilerine kalacaklarını hesapladılar. Tabii ki yaptıkları hesap küçümsedikleri işçiler tarafından boşa düşürüldü.

15 Haziran günü DİSK'in 17 Haziran'da miting yapma planına da uymayarak harekete geçen işçiler, bir taraftan İzmit'ten diğer taraftan da Topkapı'dan başlayarak işi durdurup yürüyüşe geçtiler. Auer, Arçelik, Demirdöküm, Gamak, Rabak, Otosan ve daha birçok fabrikadan işçiler direnişe katıldı. Dahası Türk-İş'e üye işçiler de direnişe katıldı. Yüzbinleri bulan işçi seli karşısında kolluk güçleri barikatlar kurup işçileri dağıtmaya çalıştılar. Fakat, fabrikalardan başlayarak yaşanan çatışmalarla işçiler barikatları yarıp ilerlemeye devam ettiler. İktidar çareyi vapur seferlerini durdurmak ve Galata Köprüsü'nü kapatmakta buldu. Eylem 16 Haziran'da da devam ederken, Kadıköy'de polisin işçiler üzerine ateş açması sonucu 3 işçi öldürüldü.

Direniş ancak akşam saatlerinde sıkıyönetim ilan edilmesi ve ordunun müdahalesiyle kırılabildi. Fakat yine de Otosan, Arçelik ve Demirdöküm gibi büyük fabrikalar da içerisinde olmak üzere direniş uzun süre fabrikalarda devam etti. Bu arada yüzlerce işçi tutuklandı, davalar açıldı, 5 bin kadar işçi işten atıldı... Ama bununla birlikte direniş de başarıya ulaştı. Yasa geri çekildi. Sermaye DİSK'in kapısına kilit vurmak ve işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırılarını uygulamak için 12 Eylül darbesini beklemek zorunda kaldı.

15-16 Haziran yol göstermeye devam ediyor!

38 yıl önce Topkapı bölgesindeki işçi kardeşlerimizin de önemli bir yer tuttuğu bu direniş

yürünmesi gereken yolu göstermiştir. Öyle ki, başta hayatımızı karartan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) ve kıdem tazminatı olmak üzere kapsamlı yıkım saldırılarıyla yüzyüze olduğumuz bir dönemde, yeni 15-16 Haziranlar'a ihtiyaç var. Sigortasız, düşük ücretle sendikasız çalışma gibi birçok yönü olan kölelik düzenine son vermek ve yeni haklar kazanmak için yeni 15-16 Haziranlar yaratmaktan başka çaremiz yok.

Birleşen ve örgütlü işçilerin önünde ne sermaye düzenin zulmü ne de işbirlikçi ihanetçi sendika ağaları durabilir.

Topkapı İşçi Derneği işçi sınıfının gücüne inanarak, yeni 15-16 Haziranlar'ın inancıyla mücadeleye devam edecektir.

Gelin bu mücadeleye destek verelim.

Gelin asalak patronların korkularını büyütelim!

Topkapı İşçi Derneği
Davutpaşa Cad. Tim 1 İş Merkezi, Kat 4 No:230 Topkapı
Tel: 576 11 51 / e-mail: topkapi_iscileri@yahoo.com

Davutpaşa katliamı unutturulamaz!

Davutpaşa'daki katliamı nasıl unutabiliriz. Tamamına yakını işçi olan 23 kişinin ölümüyle sonuçlanan bu olay açık bir katliamdı. Çünkü, patlamaya sebep olan patlayıcı üreten işyeri göz göre göre üretim yapıyordu. Ne Zeytinburnu ne de İstanbul Büyükşehir Belediyesi sesini çıkarmamıştı. Çalışma Bakanlığı'nın müfettişleri de her zaman olduğu gibi yaşananları görmezden gelmişlerdi. Sonuçta elbirliğiyle bu katliama imza atmışlardı.

Bununla birlikte hepsi de katliam sonrasında timsah gözyaşları döktü. Her biri suçu diğerine atmaya çalıştı. Yanısıra, yaşananların hesabının sorulacağını, benzer olayların olmaması için denetimleri sıklaştıracaklarını, hatta bunun için tüm devlet kurumlarını seferber edeceklerini söylemişlerdi.

Fakat olayın üzerinden aylar geçtikten sonra tüm bu sözlerin bir yalan olduğu artık açıktır. Çünkü, olayın yaşandığı sıralarda bölgeye gelip şov yapmakta yarışanlar, şimdi hiçbir şey olmamış gibi yapıyorlar. Ne denetim var, ne sorumlulardan hesap soruluyor. Her şey eski tas eski hamam. Bu da yeni katliamların yolda olduğunu gösteriyor.

Elbette bunlardan, bu patron uşaklarından bir şey yapacaklarını beklemek bir hayaldir. Çünkü, bunlar işçi kanıyla dönen düzeni korumak ve kollamakla yükümlüdürler. Bundan dolayı onların başka türlü davranmasını beklemek boşunadır.

Bu kan emici asalaklardan ve onların uşaklarından hesabı ancak biz işçiler sorabiliriz. İşçilerin örgütlülüğü olan dernek ve sendikalar sorabilir. Bundan dolayı kan emici asalaklar gibi yaşananları unutmak ve yaşanmamış gibi davranmak yerine İşçi Derneği'mize güç verelim, saflarında birleşelim!

Davutpaşa katliamında bir yakınını kaybeden işçi arkadaşımız anlatıyor...

"Katliamdan önce olduğu gibi devletin kulağı sağır, gözleri kör!"

16 yıllık triko işçisiyim. Davutpaşa'da patlamanın olduğu binanın arkasında çalışıyorum. Abimin Emek İş Hanı'nın altında büfesi vardı ve bu patlamada abimi de kaybettik. Abimin Bağ-Kur priminin dolmasına 4 ayı vardı. 9.300 YTL priminin SSK'ya aktarılması gerekiyor ki, abim emekli olsun. Eşi ve çocuklarının mağduriyetinin giderilsin. Ama Bağ-Kur bu parayı aktarmayı reddediyor. Bu durumda çözümsüzlük devam ediyor. Biz ve kardeşimin ailesi tam anlamıyla olmasa da destek olmaya çalışıyoruz. Ama nereye kadar?

Bizim çalıştığımız bina da bu patlamada hasar görmüştü. Hasarın ağır olmasından dolayı yıkım kararı çıkmıştı. Ama belediye ile müteahhit anlaşmazlık içerisinde. Bu anlaşmazlık sürerken ödemesi gereken 250 bin YTL gibi bir miktarı vermek istemeyen sigorta şirketi binanın onarımına yaklaşmıyor.

Bu arada bunca insan hayatını kaybettiği yerde tehlike sürüyor. Belediye bu sorunlar üzerine sigorta şirketi ve bina sahibine *"bize gelmeyin de ne yaparsanız yapın"* diyor. Önce olduğu gibi yine devletin kulağı sağır ve kör, hiçbir şey görmüyor-duymuyor. Ölüm kol geziyor burada hala.

Yapılan bilimsel incelemeler sonucunda patlamadan 10-3 Çalışma Bakanlığı, 10-1 TEDAŞ, 10-3 belediye, 10-3 İçişleri Bakanlığı suçlu bulunuyor. Ama hiçbiri sorumluluğunu kabul etmiyor. Ölenlerin yakınlarına ve yaralananlara yardım yapılmıyor. Yardım yapanlar sadece Hava-İş sendikası, Makine Mühendisleri Odası gibi birkaç kuruluş.

1 Mayıs'ta asalak takımı "ayaktakımı" dediği işçi ve emekçiye terör estirdi!

Zorbalıkları "ayaklar" baş olmasın diyedir!

İşçi sınıfının uluslararası birlik-mücadele-dayanışma günü olan 1 Mayıs, bu yıl yoğun bir devlet zulmüne tanıklık etti. Tayyip Erdoğan'ın *"ayaklar baş olmaya kalkarsa kıyamet kopar"* diyerek startını vermesiyle, İstanbul ablukaya alındı, Taksim'e çıkan tüm yollar tutuldu. Kolluk güçleri, sabahın köründen başlayarak toplanmak için bir araya gelen işçi ve emekçilere gaz bombaları, tazyikli su ve coplarla saldırdı. Bedenlerini siper ederek omuz omuza verip bu vahşi saldırılara karşı direnen işçi kardeşlerimiz bombalanıp dayaktan geçirildi. İstanbul'da o gün tam bir savaş hali vardı. Hatta savaştan da beterdi. Çünkü savaşlarda bile yasak olduğu halde, kolluk güçleri hastanelere bile bomba attılar. Bu akıl almaz savaşta kolluk güçleri, tacizciye, fanatiğe açık olan Taksim'i işçilere karşı kahramanca(!) savundu.

Arkadaşlar!

1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nı işçilere kapatmak uğruna estirilen bu vahşi terör nedensiz değildir. Egemen sömürücü sınıf ve onların uşakları, işçi ve emekçileri her dediklerine itaat eden sefil kulları olarak görüyor. İşçiler söz söylemeye, talepte bulunmaya kalktılar mı bundan büyük bir öfke ve korku duyuyor. Tayyip'in sözleri, itaat etmeyi ve kendilerine kul-köle olmayı reddeden işçi ve emekçiden duydukları korkuyu yansıtıyor. Çünkü, Taksim yasağı aslında 12 Eylül darbecileri aracılığıyla topluma giydirilmiş bir korku duvarı, bir kefendir. İşçiler Taksim'e çıkma iradesi gösterince bu kefenin yırtılacağını gören bu asalak takımı korkudan ne yapacağını şaşırmıştır. Bunun için Rize'den panzer, Mersin'den polis getirip işçinin evine (DİSK binasına) tecavüz etmeye kalkmıştır.

Arkadaşlar...

Hastanelere bomba atan, elinde hiçbir şeyi olmayan işçilerin başında cop kıran bu zulüm düzeni bir de utanmadan işçileri suçluyor, "provokasyon vardı" yalanına başvuruyor. Oysa asıl provakatör 12 Eylül'de dahi olmadığı biçimde DİSK binasına saldıranlar değil de kimdir? Asıl provakatör, hastaneyi bombalayıp zafer naraları atanlar değil de kimdir?

1 Mayıs'ın tatil edilmesiyle yaşanacak ekonomik kayıplardan bahsedenler, işçinin başına yağdırılan gaz bombasının, "hava köprüsü" kurup Rize'den vb. yerlerden

getirilen panzerlerin, Taksim'e yığılan onbinlerce polis için ne kadar para harcamışlardır?

Tuzla tersanelerinde, Davutpaşa'da işçiler göz göre göre katledilirken "elimizde yeterli kadro yok denetleyemiyoruz" diyenler, nasıl oluyor da Taksim'i savunmak adına böylesine hızlı ve devasa bir güçle seferber olabiliyorlar?

Tüm bunlardan sonra söylemek gerekiyor ki:

Bravo hükümete, bravo valiye, emniyet müdürüne! Taksim'i kahramanca savundunuz, vatanı kurtardınız bravo size! İşçiye, emekçiye, gençliğe, yani bu ülkenin onuruyla yaşayan insanlarına karşı, ellerinde pankartları dillerinde insanca yaşam talepleri dışında bir şey olmayan bu insanlara karşı vatanı kurtardınız, bravo size! Hastaneleri ele geçirmiş çocuklardan kurtardınız bu vatanı, bravo size! Bravo size ki, işçinin kafasında cop kırmakta yarışıp kendinizi efendilerinize, Koçlar'a Sabancılar'a ve Bush'a ispatladınız.

Arkadaşlar...

1 Mayıs'taki terör, Tayyip'in açığa vurduğu gibi "ayaklar baş olmasın" diyedir. Ama biz de 1 Mayıs'ta haykırdığımız gibi bir kez daha söylüyoruz: Evet korktuğunuz ayaktakımı baş olmak istiyor. Sizin gibi asalak başlardan kurtulmak ve bu ülkeyi yönetmek istiyor. 1 Mayıs'taki onuru, ahlakı ve inancıyla da bunu gösterdi. Varın siz oturduğunuz sırça köşklerde ayak takımından duyduğunuz korkuyla titreyin, çöküşünüz yakındır.

Topkapı İşçi Derneği'nden işçiler anlatıyor...

"Taksim iradesi sokak sokak çatışılarak gösterildi"

Topkapı İşçi Derneği olarak Taksim için sabah dernek önünde toplanarak hareket ettik. Mecidiyeköy'e vardığımızda burası polis ablukasındaydı. Abluka içerisinden Şişli yönüne doğru ilerledik. Osmanbey civarında ana caddeye çıkarak pankartımızı açtık. Polisin müdahalesiyle geri çekildik. Bu civarda bir süre ana caddeye çıkışlarımız sürdü. Her defasında da gaz bombalı saldırılarla karşılaştık. Saat 11.00 civarında ***Agos*** gazetesinin önünde toplanan Belediye-İş ağırlıklı kitleyle buluşmak için alana inmeye çalıştık. Fakat burada da polis barikatıyla önümüz kesildi. Pankartımızı açarak burada bir süre sloganlarımızla bekledik.

Başlangıçta az sayıda insan arkamızdaydı, fakat giderek yüzleri bulan işçilerden ve devrimcilerden oluşan bir kitle toplandı. Bu arada alandaki kitleyle polis barikatının kaldırılması yönünde sloganlar atıldı. Bir süre sonra barikat açıldı ve ana kitleyle birleştik. Burada yarım saat kadar bekledik. Bu sırada milletvekilleriyle birlikte Süleyman Çelebi ve İsmail Hakkı Tombul'un da içinde olduğu kitle alana geldi. Sendika yöneticileri burada artık eylemin bittiğini açıkladılar. Bunun üzerine bizim de içinde olduğumuz kitle, "Taksim'e" ve "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganlarını haykırdı. Bir yerden sonra da pankartlarımızın yönünü Taksim'e çevirerek sloganlarımızı attık.

Daha sonra alandaki kitlenin dağılmasıyla birlikte Kurtuluş yönünden Dolapdere'ye doğru yürümeye başladık. Önce dağınık başlayan yürüyüş daha sonra sloganların atılmasıyla birlikte bir eyleme dönüştü. Mahalle aralarında sayısı binleri bulan kitle, mahalle halkı tarafından alkışlarla karşılandı. Dolapdere'ye indiğimizde, burada bir kez daha polisin saldırısıyla karşılaştık. Taşlarla yanıt verildi. Fakat kitle burada da dağıldı.

Daha sonra, bir araya gelebildiğimiz az sayıda arkadaşla İstiklal Caddesi'ne doğru yürüdük. İstiklal'e vardık, ama burası tam bir abluka altındaydı. Bu noktada da birkaç kez ara sokaklarda toplanıp slogan attık. Her girişimimiz polisin anında müdahalesiyle boşa çıkarıldı. Daha sonra eylem komitesinin eylemi sonlandırdığı haberini almamız üzerine bölgeyi terk ettik.

Bu vesileyle bir kez daha belirtmek isteriz ki, sermaye devletinin zorbalığı sökmedi. Tüm zorbalığına karşın Taksim iradesi sokak sokak çatışılarak gösterildi. Bu yanıyla aslında kazanan biz olduk. Gelecek 1 Mayıs'larda Taksim'de olacağız.

Topkapı İşçi Derneği'nden işçiler

Fabrikada 1 Mayıs!

Ben küçük bir fabrikada çalışıyorum. İş arkadaşlarım çoğunlukla 1 Mayıs'ın ne olduğunu bilmiyor. 1 Mayıs deyince ya "çatışma" ya da "sol gençlik" eylemi diye düşünüyorlar.

28 Nisan günü fabrika yönetimine doğrudan doğruya, 1 Mayıs eylemine katılmak için işe gitmeyeceğimi bildirdim. Bu bildirimim kısa zamanda dile düştü. Herkes duydu ve beni soru yağmuruna tuttular. Sorulan sorular çoğunlukla anlamsız sorulardı. Fakat bu tartışma ve sohbetler hem beni çok iyi motive etti, hem de iş arkadaşlarımın kafasındaki "sol imajı" da büyük ölçüde dağılmış oldu.

Asıl önemlisi 1 Mayıs sonrası gelişmeler oldu. Patron beni işten çıkarmayarak bir "iyi niyet" göstermiş oldu. Ama 1 Mayıs çok hareketli geçti ve açık bir devlet terörü uygulandı. Bunun üzerine çok fazla soru ve tartışma yaşanıyor. Valinin iddialarını bana soruyorlar. Hükümetin yalanlarını bana soruyorlar.

Hemen her seferinde anlattığım özetle şöyle:

1. Devlet saban saat 06.45'de DİSK merkezine saldırdı. Sabahın köründe DİSK Merkezi'ne saldırırken nasıl bir tehlike sezdiklerini anlatmaları gerekir.

2. Onca şiddete, onca teröre rağmen bir tek silah, bomba veya başka bir öldürücü bir şey kullanmayan eylemciler, ellerinde bulundurdukları söylenen o malzemeleri ne zaman kullanmayı düşünmüş olabilir?

3. Ben ve benim gibi fabrikalarda gidenler işçi değilsek işçi kime denir?

4. Devlet suçlu değilse bu kadar yalan uydurmaya niye ihtiyaç duyuyor?

5. Onlar bizi yıldırmak için çok çalıştılar çok da çalışacaklar. Yılmadık, yılmayacağız. Bunu 1 Mayıs'ta gösterdik, gene göstereceğiz.

Bir plastik işçisi

2. Matbaacılar Sitesi'nde yemekhaneler hastalık üretiyor...

Temiz ve besleyici yemek istiyoruz!

Merhaba işçi arkadaşlar!

Ben 2. Matbaacılar Sitesi'nde çalışan bir işçiyim. Bu sitede birçok yönden sağlıksız koşullar mevcut. Bunlardan birisi de yediğimiz yemekler. Sitede yaklaşık 5 tane yemekhane var. Bu yemekhanelerin hemen hepsini biliyorum ve hepsi de sağlık şartları bakımından çok kötü.

Öyle ki, yemeği dağıtan kişi eldivensiz tek bir kepçeyle yemek dağıtıyor. Ayrıca kafasında bonesi yok ve kan-ter içinde çalışıyor. Bunun yanında yemeklerin içinde çok sayıda yabancı cisme rastlıyoruz. Ciğerin içinde zeytin çekirdeği, pilavda taşın yanında kıl çıkması en sık karşılaştığımız sorunlar. Ayrıca yemekler çoğu zaman bayat. Bazen önceki günlerden kalan yemekler karıştırılıp bulamaç yapılıp bize veriliyor. Çatal-kaşık, tabak, bardak gibi malzemelerin lafını etmeye bile gerek yok. Bunlar genelde kirli oluyor. Çaylar ise ayrı bir rezalet. Kirli sudan yapılma sidik gibi sıcak sular çay diye önümüze konuluyor. Boya, tiner, serigraf kokusundan yemek üretiliyor ve işçiler bu yemekleri yemek zorunda kalıyor. Hijyen adına bir şeyle karşılaşmak mümkün değil burada.

Aslında herkes bu durumdan çok rahatsız. Birkaç kere dile getirmemize rağmen aynı sorunlarla karşılaşmaya devam ediyoruz. Bu da ciddi oranda sağlık sorunlarıyla karşılaşmak mümkün. İş ticaret olduğunda sinekten yağ çıkaran yönetim bu konuda herhangi bir çalışma yapmıyor. Herkes bu soruna karşı tepkili ama herhangi bir düzelme yok!

Yemekhanelerin temiz ve hijyenik olması, yemek dağıtanın temizlik tedbirleri alması, yemeklerin temiz ortamda yapılması gerekir. Bunun için site yönetimi ve patronlardan medet ummak doğru değil. Çünkü ucuza getirdikleri için bu yemekhaneler işlerine geliyor.

İşçi Derneği'nin bu konuda bir çalışma yapması gerekiyor. Dernek site yönetimine baskı yapabilir. Tabip Odası ile birlikte standartlara uygun olup olmadıkları konusunda yemekhaneleri denetleyebilir. Yemeklerin besleyici, koşulların hijyenik olması için bilgilendirici, eğitici ve denetleyici müdahalelerde bulunabilir.

2. Matbaacılar Sitesi'nden Mahmut

Şişe-Cam'da grev hazırlıkları!

Anadolu Cam Sanayi bilindiği üzere rakipsiz bir tekeldir. Cam işkolunda başka bir işletme yok. Anadolu Cam'ın birkaç ilde faaliyet gösteren toplam onbir fabrikası bulunuyor. En önemli fabrikaları; Paşabahçe, Mersin, Eskişehir, Bozüyük, Yenişehir, Trakya, Lüleburgaz ve Topkapı şişe ve cam ambalaj fabrikasıdır.

Bu işletmelerde toplam 20 binc varan işçi çalıştığı halde, çalışanların öncmli bir çoğunluğu taşeron olarak çalışıyor. Bunun dışında Anadolu Cam İşletmeleri, Bulgaristan, Romanya ve Rusya'da bulunan fabrikalarda üretim yapıyor.

Adı geçen fabrikaların tamamı Kristal-İş Sendikası'nda örgütlü. Ancak taşeronlar sendikalı değil. Hal böyle olunca yirmi bin cam işçisinin yalnızca 7-8 bini sendikalı.

Cam sektörü Ocak'tan bu yana toplu iş sözleşmesi sürecinde. Ancak Kristal-İş yetkilileri görüşmelerde, ücretler, sosyal-demokratik haklardan oluşan toplam yirmi altı maddede anlaşma sağlanamadığını, uyuşmazlık tutularak yasal sürecin başlatıldığını belirtiyorlar. Anlaşma sağlanamadığı takdirde grevin 3 Haziran'da başlatılması planlanıyor.

Diğer taraftan fabrikada (Topkapı Şişe Cam) işçiler greve hazırlanıyorlar. Grev komiteleri kurulmuş, işçiler psikolojik olarak motivasyonlarını yükseltiyorlar.

Topkapı İşçi Derneği olarak cam işçilerinin TİS sürecinde yanlarında olmayı bir görev olarak görüyoruz.

OZANIN KALEMİNDEN...

"Artık doğacak torunlar borçlu doğuyor"

EMEĞİN SESİNİ DUYUN

Gün gelecek devran dönecek
Haksızlar halka hesap verecek
Hortumcular aramızdan sürülecek
Emekçiler iktidara yerleşecek

Emekçiler bilir emeğin değerini
Hesaplayarak harcar giderini
Halktan çekmez kardeşlik ellerini
Eşitlik için verir mücadelesini

Emeği bilmeyen düzen sağlayamaz
Halkın ne çektiğini de anlayamaz
Sanmasın bana kimse hesap soramaz
Gün gelir ki ana vatanında duramaz

Ülkesini ve emeği sömüren USA uşağı
Bu zihniyet astı 68'li genç kuşağı
Planını uygulattılar faşist yavşağı
Toplum yetiştiriyor nice hür kuşağı.

03 Mayıs 2008
Alican IŞIK

AKP hükümetinin anlayışına bakın.

4 nüfuslu bir aile babasının aldığı maaş 520 liradır kesintisiz. Bunun kirası, elektrik ve telefon doğalgaz daha nice giderleri var. Bunu siz de biliyor ve yaşıyorsunuz işçi ve emekçi kardeşlerim.

Sosyal güvenlik yasası adı altında bütün haklarımızı gaspediyorlar. Sosyal güvencesi olmayan emekçinin elinden, emeklilik hakkı da zorla elinden alındı. Artık uyanın hiçbir şeyiniz kalmadı. Milletvekili seçtiklerimiz kişiler 8 bin lirayla geçinemiyoruz diyorlar. Ama emekçiye öngördükleri asgari ücretin tam 16 katını alıyorlar.

Önceden doğacak olan çocuk borçlu doğuyordu. Şimdi ise doğacak olan torunlar borçlu doğuyor. Bu hükümet hangi istikrardan bahsediyor.

Ülke olarak iç ve dış borcumuz iki katına çıktı, bunun sorumlusu kim? Tabii ki hükümet kendi kişisel harcama ve zevklerinden ödün vermiyor. Tüm fatura emekçinin ve işçinin sırtına yükleniyor. O halde neden yılda bir gün olan işçi bayramı 1 Mayıs'ı kabullenemiyorlar?

Ülkeyi borç batağına batıranlardan hesap soralım. Bunu iyice algılayalım. İnsanları iki sınıfa ayırdılar. Biri desteklenip zengin olanlar, diğeri sömürülüp haklarından mahrum edilenlerdir. Siz karar verin, hangi sınıftan olduğunuza.

Bütün emekçi ve işçi kardeşlerim, **İşçi Derneğimiz**'in çatısı altında birleşelim.

Saygılar...

Kıdem tazminatı nedir, nasıl hesaplanır?

İşçinin işten çıkarılması halinde işveren tarafından işçiye ödenen tazminattır. İşçinin işyerinde geçirmiş olduğu her yıl için en az bir aylık ücretinin işçiye ödenmesi zorunlu paradır.

Kıdem tazminatına neler dahildir?

Kıdem tazminatına 3 yıl içinde devamlı aldığı tüm ödemeler dahildir. Bunlar servis varsa, servis ücreti, yemek, ikramiye, sosyal yardımlar vb.den oluşur.

Kıdem tazminatı nasıl hesaplanır?

İşçinin almış olduğu bir aylık ücretin brütü ve diğer almış olduğu ücretlerin toplamının brütleri çalıştığı yıl sayısıyla çarpılır. Fazla mesailer kıdem tazminatına dahil edilmez.

Ofset ustası Hakan

Tersane cehenneminde seri iş cinayetleri yaşanırken hükümet işçilere işsizlik sopasını sallıyor…

İş cinayetlerine sessiz kalma, direnişe destek ver!

İstanbul Valisi Muammer Güler, düzenlediği basın toplantısıyla 1 haftada 2 iş cinayetinin yaşandığı Selah Tersanesi'nin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişlerinin yaptığı tespitler sonucunda faaliyetinin tümüyle durdurulmasına karar verildiğini açıkladı. Bu karar çok açıktır ki bir yönüyle kamuoyu vicdanını rahatlatmaya dönüktür. Bu kararla birlikte bütün burjuva basında hükümetin, Tuzla'da yaşanan cinayetlere sessiz kalmadığına, görevini yaptığına dair haberlere bolca rastlayacağız.

İşsizlik tehdidiyle terbiye operasyonu!

İş cinayetleriyle adını sıkça duyduğumuz Selah Tersanesi kapatılmıştır. Bu kararın ne zaman uygulanacağı ve ne kadar uygulanabileceği, daha önce yaşandığı gibi tersanenin ilk itiraz başvurusunda kaldırılıp kaldırılmayacağı başlı başına muamma olmakla birlikte, resmi kayıtlara göre %11 olan işsizler ordusuna artık Selah Tersanesi'nde çalışan bine yakın işçi de eklenmiştir. Her gün yeni bir ivme kazanan tersane işçilerinin mücadelesi, daha fazla kâr hırsıyla yanıp tutuşan tersane patronlarını korkutuyordu. Tersane işçilerinin örgütlü mücadelesinden korkuyorlardı. Korkan, köşeye sıkışan, panikleyen sadece tersane patronları değildi. Asalak sermaye sınıfı da korkuyor ve panikliyordu. Biliyorlar ki tersane işçisinin mücadelesi, direnişi, SSGSS süreciyle birlikte bir adım ileri sıçrayan, 1 Mayıs'ta faşist ablukaya ve teröre karşı, sokak sokak 1 Mayıs direnişini ören işçi ve emekçilere kılavuz olacak, yeni bir ivme kazandıracaktır. Yeni 15-16 Haziranlar'dan korkuyorlar. İşçilerin birliğinden, örgütlü mücadelesinden korkuyorlar.

Bu tehdit hepimize!

Asalak sermaye sınıfı tersanelerde sıkışmıştı ve paniklemişti. Bir şeyler yapılması gerekiyordu. İşe Selah Tersanesi'ni kapatmakla başladı. Tersane işçilerinin "iş güvenliği, taşeronluk sisteminin kaldırılması, Ağır ve Tehlikeli İşkolu Yönetmeliği'nin uygulanması" gibi en temel taleplerine karşılık sanki çözüm üretmiş gibi 1000 kadar işçiyi kapı önüne koyarak tersane işçilerini açıkça tehdit etmiştir.

Evet, birlikte çalışıp, birlikte oturup kalktığın, aynı sofrayı, ekmeği paylaştığın, aynı havayı soluduğun mesai arkadaşının iş cinayetine kurban gitmesine seyirci kalacaksın, susacaksın, hiçbir şey olmamış gibi aynı koşullarda şükrederek, şikayet etmeden çalışacaksın. Bunların dışına çıktığında tıpkı Selah Tersanesi'ndeki işçiler gibi kapı önünde bulursun kendini. Bu tehdit sadece tersane işçilerine değildir. Bu tehdit toplu sözleşme görüşmelerinde grev aşamasına gelen cam işçilerinedir. Bu tehdir TİS sürecinde yaşanan uyuşmazlık nedeniyle greve çıkan Neşe Plastik işçilerinedir. TİS görüşmeleri süren belediye işçilerinedir. Ünilever'de sendikalaşan, Düzce'de örgütlenme mücadelesi veren DESA, hain sendika bürokratlarına karşı tepkisini gösteren PETLAS, sendika hakkı için mücadele veren Şahin Motor işçilerinedir. Bu tehdit SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı alanlara çıkan işçi ve emekçileredir. 1 Mayıs'ta Taksim kararlılığını, direniş ruhunu ve iradesini ortaya koyan tüm işçi ve emekçileredir.

Mücadeleyi kendi işyerlerimize taşımalıyız!

Bu tehdit hepimizedir, tüm işçi ve emekçileredir. Sermaye sınıfının bu tehditleri ve saldırıları her gün yeni bir ivme kazanan ve daha da kazanacak olan işçi ve emekçi hareketinin önünü kesmek, mücadele dinamiklerini ezmek içindir. Bizler tersaneler cehenneminde yaşanan iş cinayetlerini iş yerlerine taşımak, kendi cephemizden neler yapabilirizi tartışmak, bu saldırıların sadece tersane işçilerine yönelik olmadığını, saldırının bizlere, tüm işçi ve emekçilere yönelik olduğunu anlatmak sorumluluğuyla hareket etmeliyiz. Bu saldırılara karşı topyekün direniş hattını örmeliyiz. Bugün mücadele hattını örmek tek tek direnişlere, grevlere, eylemlere sahip çıkınaktan geçmektedir. Bu bilinçle tersane işçilerinin mücadelesini sahiplenmeliyiz.

İşçi Bülteni Özel Sayı 309 * Fiyatı: 25 YKr * Mayıs 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92